

לשמה, שמים את האמונה בפרוד. זהו שכתוב וישאחו במוט בשנים, בפרוד. מהו במוט? כמו שנגמר (תהלים קכא ג) אל יתן למוט רגלך. ומן הרמנים ומן התאנים, הכל שוים לדברים אלה לצד אחר, לצד המינים, לצד הפרוד.

הדא הוא דכתיב וישבו מתור הארץ. וישבו, תיבין לסטרא בישא, ותיבין מארחא דקשומי. אמרי, מאי אכפת לן. עד יומא לא חמינא טב לעלמא, אעמלנא בה, ביתא ריקם. יתיבנא בקלנא דעמא, ולהחויא עלמא מאן יזכי ומאן ייעול לגווייה, טב לן דלא אמרחנא כולי האי.

זהו שכתוב וישבו מתור הארץ. וישבו, שבים לצד הרע ושבים מדרך האמת. אומרים, מה אכפת לנו? עד היום לא ראינו טוב לעולם. עמלנו בה, הפית ריק, ישבנו בקלון בעם, ולאותו עולם מי יזכה ומי יפגם לתוכו? טוב לנו שלא מרחנו כל זה.

ויספרו לו ויאמרו וגו' (במדבר י"ג), הא אעמלנא ולאיןא, בגין למנדע חולקא דהחויא עלמא. וגם זבת חלב ודבש היא, טב הוא החויא עלמא עלאה, כמה דיידענא באורייתא, אבל מאן יכיל למזכי ביה.

ויספרו לו ויאמרו וגו', הרי עמלנו ועיפנו בשביל לדעת חלק אותו עולם. וגם זבת חלב ודבש היא, טוב הוא אותו עולם עליון, כמו שידענו בתורה, אבל מי יכול לזכות בו?

מי שרוצה לזכות בתורה צריך גוף חזק שיהיה גבור כארי משום שהיא מתשת כחו של אדם

אפם כי עז העם (במדבר י"ג), תקיף הוא, דלא יחשיב כל עלמא כלל, בגין דיהא ליה עותרא סגיא לאשתדלא ביה, מאן הוא דיוכי בה. ודאי אפם כי עז העם היושב בארץ, מאן דבעי למזכי בה, בעי למחוי תקיף בעותרא, כמה דאת אמר (משלי יח כג) ועשיר יענה עזות. והערים גדולות בצורות. בתין מליין כל טובא, דלא יחסרון מבקא. ועם כל דא וגם ילידי הענק ראינו שם, בעי גופא תקיף, גיבר בארני. (דאשתכח תמן תדירא) בגין דהיא מתשת חיליה דבר נש לאשתדלא בהחויא איסור וחתר, טמא וטהור, פשר ופסול. מאן ייכול לזבאה בה.

אפם כי עז העם, תקיף הוא, שלא יחשיב כל העולם כלל, משום שיהיה לו עשר